

Bruxelles, 1 iunie 2017
(OR. en)

9901/17

**Dosar interinstituțional:
2015/0287 (COD)**

**JUSTCIV 137
CONSOM 246
DIGIT 157
AUDIO 84
DAPIX 224
DATAPROTECT 111
CULT 83
CODEC 968**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	9641/17 + ADD 1
Nr. doc. Csie:	15251/15
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital (prima lectură) - Abordare generală

I. INTRODUCERE

Propunerea Comisiei vizând o directivă privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital (denumită în continuare „propunerea de directivă” sau „directiva”) a fost prezentată la 9 decembrie 2015¹ ca parte a „Strategiei privind piața unică digitală pentru Europa”.

Propunerea se întemeiază pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, prin urmare, face obiectul procedurii legislative ordinare.

¹ Documentul 8672/15.

Scopul propunerii de directivă este de a contribui la buna funcționare a pieței interne prin introducerea unui cadru mai armonizat de norme de drept contractual al UE privind contractele dintre întreprinderi și consumatori de furnizare de conținut digital și servicii digitale, în special norme privind măsurile reparatorii de care dispun consumatorii pentru cazurile de neconformitate sau nefurnizare a conținutului digital sau a serviciilor digitale. Propunerea de directivă are drept obiectiv să ofere un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și o mai mare securitate juridică, astfel încât să contribuie la creșterea încrederii în rândul consumatorilor europeni în cazul achizițiilor transfrontaliere și să faciliteze vânzarea pe întreg teritoriul UE pentru societăți, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii („IMM-uri”).

Consiliul (Justiție și Afaceri Interne) a organizat dezbateri de orientare cu privire la această propunere în lunile martie (doc. 6150/16), iunie (doc. 9768/16) și decembrie 2016 (doc. 14827/16). În martie 2017 a fost prezentat Consiliului (Justiție și Afaceri Interne) un raport privind progresele înregistrate (doc. 7429/17).

Comitetul Economic și Social European și-a adoptat avizul cu privire la propunerea de directivă la 27 aprilie 2016.

Președinția malteză a recunoscut importanța acestui dosar în cadrul Strategiei privind piața unică digitală, care este, de asemenea, o prioritate pentru Consiliu.

Pornind de la orientările politice aprobate de Consiliu (Justiție și Afaceri Interne) în iunie 2016 (doc. 9768/16) și de la rezultatele dezbaterii de orientare din cadrul Consiliului (Justiție și Afaceri Interne) din decembrie 2016, Grupul de lucru pentru chestiuni de drept civil (dreptul contractelor) și-a continuat dezbaterile pe marginea propunerii de directivă într-un ritm intens.

Având în vedere progresele considerabile înregistrate în cadrul discuțiilor Grupului de lucru pentru chestiuni de drept civil (dreptul contractelor), Președinția consideră că poate fi acum obținută o abordare generală cu privire la textul articolelor și al unui număr de considerente importante din propunerea de directivă. Deși pare să se contureze un acord larg cu privire la textul articolelor și al considerentelor selectate din viitoarea directivă, astfel cum figurează în addendumul 1 la prezenta notă, restul considerentelor vor face obiectul unor discuții suplimentare și vor fi finalizate cât mai curând posibil după aprobarea de către Consiliu a abordării generale.

La 31 mai 2017, Coreperul și-a exprimat sprijinul general pentru textul de compromis prezentat de Președinție (principalele elemente ale pachetului de compromis sunt descrise în anexa la prezenta notă) și a decis să înainteze Consiliului (Justiție și Afaceri Interne) care se reunește în perioada 8-9 iunie 2017 pachetul de compromis, astfel cum figurează în addendumul 1 la prezenta notă, spre aprobare, ca abordarea generală a Consiliului.

Elementele textului de compromis trebuie să fie privite ca un pachet global menit să instituie un regim care să asigure un bun echilibru între un nivel înalt de protecție a consumatorului și crearea unui mediu favorabil pentru antreprenorii din UE. Compromisul asigură, de asemenea, un echilibru delicat între diversele poziții ale statelor membre.

II. CONCLUZIE

Având în vedere importanța menținerii acestui echilibru delicat, Consiliul este invitat:

- (a) să aprobe, ca pachet de compromis, proiectul de abordare generală care figurează în addendumul 1 la prezenta notă,
- (b) să ia act de faptul că restul considerentelor vor fi finalizate la nivel tehnic cât mai curând posibil după reuniunea Consiliului și
- (c) să ia act de faptul că textul în cauză va constitui baza pentru negocierile cu Parlamentul European, în vederea unui acord în primă lectură.

PRINCIPALELE ELEMENTE ALE PACHETULUI DE COMPROMIS

A. Domeniul de aplicare

(a) Datele cu caracter personal

Recunoscând valoarea sporită a datelor cu caracter personal în modelele moderne de afaceri, s-a considerat în mare măsură necesar, încă de la începutul negocierilor, să se prevadă dreptul consumatorului la măsuri reparatorii contractuale pentru neconformitate sau nefurnizare, nu numai în cadrul contractelor în temeiul cărora consumatorul plătește un preț pentru conținutul digital sau serviciul digital, ci și în cadrul contractelor în temeiul cărora consumatorul oferă date cu caracter personal furnizorului. În același timp, pe tot parcursul discuțiilor s-a pus accentul pe faptul că este important să se asigure evitarea oricărei interferențe cu aplicarea dreptului Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special a Regulamentului general privind protecția datelor („GDPR”).

În lumina celor de mai sus și luând în considerare avizele scrise furnizate de Serviciul juridic al Consiliului² și de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor³, textul de compromis al Președinției include în domeniul de aplicare al propunerii de directivă toate contractele de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale, cu excepția celor în care consumatorul nu plătește un preț și nici nu oferă vreun fel de date cu caracter personal furnizorului.

² Documentul 15287/16.

³ Documentul 7369/17.

În vederea realizării unui echilibru între interesele consumatorilor și ale întreprinderilor, numeroase delegații au considerat că este important ca directiva să nu se aplice în situațiile în care furnizorul nu utilizează în vreun scop comercial datele cu caracter personal ale consumatorului. Prin urmare, în textul de compromis al Președinției, propunerea de directivă nu se aplică atunci când datele cu caracter personal sunt prelucrate de către furnizor exclusiv pentru furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital sau pentru îndeplinirea de către furnizor a cerințelor legale care i se aplică, iar furnizorul nu prelucrează datele în alt mod.

De asemenea, textul de compromis clarifică în mod explicit faptul că orice prelucrare a datelor cu caracter personal în contextul contractelor de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale trebuie să fie în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal și că, în caz de conflict, dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal va prevala.

(b) Conținutul digital încorporat

În ceea ce privește conținutul digital care face parte integrantă dintr-un bun într-o astfel de măsură încât respectivul bun ar fi inutilizabil sau nu și-ar putea îndeplini funcțiile principale în lipsa respectivului conținut digital („conținutul digital încorporat”), majoritatea delegațiilor au considerat că, în caz de neconformitate sau de nefurnizare a acestor bunuri și a software-ului încorporat, este mai oportun ca măsurile reparatorii de care dispun consumatorii să fie stabilite conform normelor aplicabile bunurilor.

Prin urmare, textul de compromis al Președinției exclude conținutul digital încorporat din domeniul de aplicare al propunerii de directivă.

(c) Serviciile OTT și relația cu normele în domeniul telecomunicațiilor

Având în vedere evoluția pieței noilor aplicații și servicii digitale care oferă servicii de comunicații interpersonale și mesagerie prin internet „over the top” (OTT), care conduce la creșterea numărului de consumatori care recurg la astfel de servicii ca mijloc de comunicare în locul serviciilor de telecomunicații tradiționale, s-a considerat necesară asigurarea unei protecții eficiente a consumatorilor cu privire la aceste servicii emergente.

Prin urmare, textul de compromis al Președinției reflectă decizia de politică adoptată de grupul de lucru de a oferi consumatorilor care utilizează serviciile OTT măsurile reparatorii pentru nefurnizare și neconformitate prevăzute de propunerea de directivă.

(d) Contractele la pachet

În ceea ce privește contractele la pachet care conțin elemente de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale și elemente de furnizare de alte servicii sau bunuri, compromisul Președinției propune ca directiva să se aplice numai elementelor din contract care privesc conținutul digital sau serviciul digital. Orice efect pe care rezilierea elementului de conținut digital sau de serviciu digital din pachet îl poate avea asupra celorlalte elemente ale contractului la pachet este lăsat la latitudinea legiuitorului național.

Cu toate acestea, întrucât serviciile de telecomunicații tradiționale sunt deja foarte bine reglementate, cu titlu de excepție, articolul 16 din directivă (care prevede drepturile consumatorilor de a rezilia contractele pe termen lung) nu ar trebui să se aplice în cazurile în care contractul la pachet include elemente de servicii de telecomunicații tradiționale (servicii bazate pe numere). În astfel de cazuri, contractelor la pachet respective li se aplică normele UE în domeniul telecomunicațiilor.

B. Criterii de conformitate

În urma orientărilor furnizate de Consiliu (Justiție și Afaceri Interne) în iunie și decembrie 2016, compromisul Președinției prevede un echilibru între criteriile de conformitate „subiective” (și anume criteriile convenite în contract) și criteriile de conformitate „obiective” (și anume criteriile prevăzute de lege).

Textul de compromis al Președinției clarifică, de asemenea, faptul că se consideră neconformitate cazul în care conținutul digital sau serviciile digitale nu respectă drepturile terților, în special cele referitoare la proprietatea intelectuală și faptul că, în caz de încălcare a acestor drepturi, se aplică măsurile reparatorii în caz de neconformitate prevăzute de directivă, cu excepția cazului în care legislația națională prevede nulitatea sau rezilierea contractului ca urmare a unei astfel de încălcări.

C. Măsuri reparatorii

(a) Măsuri reparatorii în caz de nefurnizare

În vederea respectării intereselor atât ale furnizorilor, cât și ale consumatorilor, textul de compromis al Președinției privind măsurile reparatorii în caz de nefurnizare include obligația principală a consumatorului de a oferi furnizorului o a doua șansă să furnizeze conținutul digital sau serviciul digital. Acest lucru se află, totuși, sub rezerva unor garanții care permit consumatorului să rezilieze contractul imediat, în anumite situații, fără a da o a doua șansă furnizorului.

(b) Măsuri reparatorii în caz de neconformitate

În vederea respectării diverselor sisteme ale statelor membre și a menținerii unui echilibru just între interesele consumatorilor și ale furnizorilor, textul de compromis al Președinției, spre deosebire de propunerea Comisiei, nu prevede o ierarhie strictă cu privire la măsurile reparatorii în caz de neconformitate, ci permite o mai mare flexibilitate în ceea ce privește accesul la diferitele măsuri reparatorii (punerea în conformitate, reducerea de preț, rezilierea contractului), prin stabilirea condițiilor pentru utilizarea diferitelor măsuri reparatorii.

D. Termenele pentru răspunderea furnizorului în caz de neconformitate și pentru inversarea sarcinii probei

În ceea ce privește termenele legate de răspunderea furnizorului în caz de neconformitate și termenul aferent pentru inversarea sarcinii probei (articolele 9a și 10), diferențele dintre opiniile statelor membre au fost foarte pronunțate. Prin urmare, textul Președinției cu privire la aceste dispoziții ar trebui să fie considerat ca parte a unui compromis global prin care se încearcă apropierea pe cât posibil a unor puncte de vedere divergente, acordându-se credit spiritului de compromis și concesiilor delegațiilor cu privire la celelalte părți ale pachetului de compromis.

Având în vedere accepțiile foarte diferite pe care le au în legislațiile naționale ale statelor membre conceptele de perioade de garanție și termene de prescripție, compromisul Președinției a trebuit să accepte că nu va fi posibil să se furnizeze norme pe deplin armonizate cu privire la termene. Prin urmare, pentru a îndeplini obiectivele propunerii de directivă, compromisul Președinției de la articolul 9a prevede că orice perioadă de garanție sau termen de prescripție prevăzut de dreptul intern pentru răspunderea furnizorului în caz de neconformitate (în formulare simplificată) nu poate fi mai scurt de doi ani.

Cu privire la termenul aferent pentru inversarea sarcinii probei [articolul 10 alineatul (1a)], Președinția propune termenul de un an ca un compromis între delegațiile care preferă un termen scurt de șase luni, cele care preferă un termen de un an și cele care doresc să alinieze acest termen cu termenul de doi ani prevăzut la articolul 9a.

E. Alte drepturi ale consumatorilor

Textul de compromis pentru articolele 15 și 16 privind drepturile consumatorilor în cazul modificării conținutului digital sau a serviciului digital de către furnizor și dreptul consumatorului de a rezilia contractele pe termen lung cuprinde elemente importante ale unui pachet echilibrat de protecție a consumatorilor împotriva condiționării lor de un contract modificat sau un contract pe termen lung pe care nu îl mai doresc.